NORAKSTS
Lieta Nr.142240412
(1-0765-13/24)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013. gada 8. augustā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Kalvāne,

piedaloties iestādes Rīgas domes Administratīvās komisijas pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pamatojoties uz SIA „*/Nosaukums/*", reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, prokūrista *K.M.* sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012. gada 24. janvāra lēmuma Nr.D57 3-5 atcelšanu (2012. gada 6. janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. CB 012498).

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas Īres valdes amatpersona 2012. gada 6. janvārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. CB 012498 SIA „*/Nosaukums/*, konstatējot, ka nama */adrese/* dzīvokļa nr.3a īrniekam netiek nodrošināts pamatpakalpojums – apkure. Tādējādi pārkāpts likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmās daļas 1. punkts.

[2] Rīgas domes Administratīvā komisija 2012. gada 24. janvārī pieņēma lēmumu Nr.D57 3-5 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $150.^3$ pantu, nolemts saukt pie administratīvā atbildības SIA „*/Nosaukums/*", uzliekot naudas sodu 250 latu apmērā.

[3] 2012. gada 29. februārī Administratīvajā rajona tiesā saņemta SIA „*/Nosaukums/*" prokūrista sūdzība par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pie administratīvās atbildības sauktā persona pārsūdzēto lēmumu uzskata par prettiesisku, pārsūdz to pilnā apjomā, kā arī lūdz izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, norādot turpmāk minētos argumentus.

[3.1] Ar Rīgas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses *A.R.* lēmumu 2012. gada 6. janvārī zemesgrāmatā ir ierakstītas SIA „*/Nosaukums 2/*", nodokļu maksātāja kods */kods/*, īpašuma tiesības uz 540/6596 kopīpašuma daļām, lietošanā ēka ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* un zemes gabala daļa apm. 25 m² platībā – piebraucamais ceļš.

Kā redzams no būves inventarizācijas dokumentiem, tajā atrodas arī dzīvoklis Nr. 3a. Īpašuma un lietošanas tiesības nostiprinātas, pamatojoties uz pirkuma līgumu un līgumu par kopīpašuma dalītu lietošanu, kas noslēgti 2011. gada 28. decembrī. Tātad, pamatojoties uz to, ka SIA „*/Nosaukums 2/*", kā kopīpašnieka atsevišķā lietošanā nodota ēka ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/*, kuras sastāvā ietilpst dzīvoklis Nr. 3a. 2012. gada 6. janvārī SIA „*/Nosaukums 2/*" kļuva par dzīvokļa Nr. 3a īpašnieci un valdītāju un varēja šo nekustamā īpašuma daļu patstāvīgi iznomāt vai izīrēt, kā arī realizēt citas tiesības, kas izriet no likuma „Par dzīvojamo telpu īri".

Attiecīgi 2012. gada 6. janvārī SIA „*/Nosaukums/*" īpašnieka tiesības un attiecīgi arī pienākumi, ko tai uzliek likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ pants, bija izbeigušies.

[3.2] Administratīvais sods pie administratīvās atbildības sauktai personai piemērots nepamatoti, jo uz administratīvā pārkāpuma konstatēšanas dienu SIA „*/Nosaukums/*" vairs nebija attiecīgā dzīvokļa izīrētāja un līdz ar to arī nebija persona, kurai likums uzliek par pienākumu sniegt komunālos pakalpojumus.

[4] 2012. gada 1. jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas domes Administratīvās komisijas paskaidrojums par sūdzību, norādot turpmāk minēto.

[4.1] Sūdzības iesniedzēja kā toreizējais izīrētājs ir atbildīga par pamatpakalpojuma nodrošināšanu.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota.

[6] Saskaņā ar LAPK $150.^3$ pantu paredzēta administratīvā atbildība par pamatpakalpojuma nesniegšanu īrniekam. Kā izriet no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" $11.^3$ panta pirmās daļas 1.punkta, pamatpakalpojumi, kuri ir nesaraujami saistīti ar dzīvojamās telpas lietošanu (apkure, aukstais ūdens, kanalizācija un sadzīves atkritumu izvešana), ir nosakāmi dzīvojamās telpas īres līgumā. Minētā panta septītā daļa noteic, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu.

No minētā izriet, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona konkrētajā gadījumā ir izīrētājs, kurš nesniedz īrniekam īres līgumā paredzēto pamatpakalpojumu.

Konkrētajā lietā tiesa konstatē, ka administratīvais pārkāpums, par kuru sūdzības iesniedzējai ir piemērota administratīvā atbildība, ir konstatēts 2011. gada 6. decembrī, kad ir sastādīts apsekošanas akts (lietas 24.lapa).

Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Tādejādi laikā, kad īrnieks nesaņēma pamatpakalpojumu (apkuri), sūdzības iesniedzēja bija attiecīgās dzīvojamās telpas īpašniece un ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas bija spēkā 2011.gada 6.decembrī, kad atbildētājs konstatēja pamatpakalpojuma nesniegšanas faktu. Līdz ar to tiesa noraida kā nepamatotu sūdzības iesniedzējas argumentu, ka tā nav administratīvā pārkāpuma subjekts un nav saucama pie administratīvās atbildības.

[7] Sūdzības iesniedzēja neapstrīd pamatpakalpojuma nesniegšanas faktu īrniekam. Tādejādi ar lietā esošajiem pierādījumiem (2011. gada 6. decembra apsekošanas akts Nr.DMVI-11-199-akt (lietas 24.lapa), 2012. gada 6. janvāra administratīvā pārkāpuma protokols Nr. CB 012498 (lietas 17.lapa), A/S „*/Nosaukums 3/*" 2011. gada 27. decembra vēstule Nr.3-1.1.3-1.2.1/7478 (lietas 31., 32.lapa)) ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzēja nenodrošināja apkuri dzīvokļa */adrese/* dz. 3a īrniekam. Līdz ar to tiesa atzīst, ka Rīgas domes Administratīvā komisija pamatoti konstatēja sūdzības iesniedzējas darbībās administratīvā pārkāpuma sastāvu, par kuru atbildība ir paredzēta LAPK 150.^{3} pantā.

[8] Sūdzības iesniedzējai ir piemērots administratīvais naudas sods Ls 250 apmērā. Piemērotās tiesību normas sankcija administratīvā pārkāpuma izdarīšanas brīdi paredzēja naudas sodu juridiskajām personām līdz desmit tūkstoš latiem.

Tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzējai piemērotais naudas sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam. Turklāt tas ir ievērojami mazāks par maksimālo sankcijā paredzēto naudas sodu. Līdz ar to tiesa nesaskata nepieciešamību grozīt sūdzības iesniedzējai piemērotā naudas soda apmēru.

[9] Ievērojot iepriekš tiesas konstatēto un secināto, tiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks administratīvais akts un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13} panta trešo daļu un 289.^{18} pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2012. gada 24. janvāra lēmumu Nr.D57 3-5 (2012. gada 23. marta administratīvā pārkāpuma protokols Nr. CB 012498), bet SIA „*/Nosaukums/*", reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit dienu laikā no tā paziņošanas

dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* K.Kalvāne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese K.Kalvāne
Rīgā 2013. gada 8. augustā